

Kære Poul Henning

20. sep. 2019/38

Del

Vi skriver, fordi vores datter er blevet tabt i systemet. Hun har fået en psykiatrisk diagnose, men

er ved at gå til i alkohol.

Vi er bekymrede for hendes helbred og liv. Vi beder for hende. Hun fortsætter med at drikke. Det virker som om, at ingen kan hjælpe hende. Vi forstår godt, at hun også selv skal ville, men det er svært at se på. Tak om du har et råd.

Kærlig hilsen

Lone og Birger

Kære Lone og Birger.

Tak, at I skriver. Det er desværre ikke første gang, jeg hører om dette. I psykiatrien taler vi om dobbeltdiagnoser. For jeres datters vedkommende er der således både en socialangst-diagnose og et alkoholafhængigheds-syndrom.

Psykiatrien forventer, at jeres datter skal være villig til afholdenhed, helst antabus og indskrivning i alkoholbehandling, for at de også vil gå i gang med yderligere psykiatrisk udredning og behandling.

En indlæggelse sætter nogle gange skub i denne proces. Der arbejdes seriøst fra psykiatriens side med efterbehandlingsaftaler med diverse instanser, så vi netop undgår, at folk falder imellem stolene.

Man ved, at alkohol forværrer angstlidelsen. Alkohol medfører dårlig søvnkvalitet. Mange selvmord sker under påvirkning af alkohol. Alkohol er et organisk opløsningsmiddel, der opløser hjerner, indre organer, ægteskaber, relationer, økonomier og samfund. Så ja – alkohol – fuldt STOP!

I skriver, at det har stået på i flere år. Jeg tænker derfor, at det muligvis ikke er tilstrækkeligt med en indlæggelse og et ambulans tilbud. Et døgn tilbud kan være en mulighed. Her vil jeg varmt anbefale Kildegården Rehabiliteringscenter i Ryslinge og Betesda Rehabilitering i Blåhøj.

Den onde cirkel skal brydes. Jeres datter er angst og drikker for at dulme angsten, styrke sit mod og for at kunne begå sig i sociale sammenhænge. Det er den forkerte vej rundt.

Det er dejligt at høre, at I midt i denne udfordring har et tæt netværk og en kirke, der står sammen med jer med samtaler, nærvær og forbøn.

Mange har også fået hjælp gennem AA – Anonyme Alkoholikere. En fra vores kirke har været igennem det kendte AA12-trinsprogram for folk med misbrugsbaggrund eller dysfunktionelle mønstre forårsaget af vanskelige opvækstbetingelser. I en samtale refererede personen til den såkaldte sindsrobøn. Jeg citerer fra side 64 i min første bog – Kære Hr. tyv.

Der er mest evidens for, at det er Reinhold Niebuhr – tysk/amerikansk præst og teolog – der er ophavsmanden, så jeg bringer her den oprindelige version fra 1932:

Gud giv mig sindsro til
at acceptere de ting, jeg ikke kan ændre,
mod til at ændre de ting, jeg kan,
og visdom til at se forskellen.

Så jeg lever en dag ad gangen,
nyder et øjeblik ad gangen og tager imod
de svære tider, som er vejen til fred.

Så jeg, som Jesus gjorde,
tager denne syndige verden som den er,
ikke som jeg vil have den til at være.

Så jeg stoler på, at han vil bringe alle ting
i orden, hvis jeg overgiver mig til hans vilje.

Så jeg kan være rimeligt lykkelig i dette liv
og uendeligt lykkelig med ham
i det næste liv i al evighed.

Må Gud give jer visdom

